

Dialogi 16. Leikkipuistošša (š. 36–37).

- Muamo: Saša, hil'akkaiseh. Elä vain luoja pikkaraisien piällä. Olet tottaše kašvan täštä luitomäještä.
- Saša: Ka no, mamma! Toven. Olen šuuri poika. Juokšen tuonne karhuamah.
- Mila: Mie tahon sriäppie. Mamma, onko meilä torttukuavat matašša?
- Muamo: Ka ollah, Milaseni. Täštä tulis tähtitorttu, a tuošša ois kontien kuva.
- Mila: Enšin paissan tortun, a šiitä luajin kontien.
- Muamo: No hyvä. Mie voin šiula auttua. Täššä on lapieni. Taputtele hyväsešti.
- Mila: Elä tule paha torttu, tule hyvä torttu!
- Muamo: No kačo mimmoni hyväččäini hiekkatorttuni tuli. Moločča olet!
- Saša: Mamma, auta! Tahon pois tiältä. Varajan, korkie on!
- Muamo: Piteliyvvy nuorašta lujašti. Ei hätyä, poikaseni. Annahan mie šiut šolahutan.
- Saša: Mie tahon liekkuh. Annatko vauhtie?
- Muamo: Ka tiettäväini.

Harjotuš 16-1. Jua virkkehet viiteh joukkoh. Joka joukošša pitäis olla kolme virkehtä.

Hiän pitäy nuorašta kiini ta toičči roikkuuki šiinä. Pikkaraini istuu hiekkakorissa. Šinne voipi männä peittoh. Lapši liekkuu. Nouššešša luitomäkeh lapši pitäy käsipuista kiini. Kisapirtissä on mukava leikkie. Kohta hiän luitau poikkoseh alaš. Hiän lujašti piteliytyy liekun čieppilöistä. Hiän laškeutuu ta heti uuvveštah noušou rappusie. Mökkiseššä on oikie katto ta šeinät. Hiän sriäppiy torttusie. Ylähyätä näkyy loitoš. Muamo antau vauhtie. Lapši kaivau hiekkua lapiesella. Poika karhuau ylöš.

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.

Harjotuš 16-2. Luaji dialogit käyttyän alla olijie šanoja.

Malli: – *Mie tahon... liekkuo!* – *Mie tahon... šolahtua liekušta!*
 – *No läkkä!* – *Hil'!akkaiseh. Elä vain kirpuo.*

luitomäkeh – šolahtua luitomäjeltä, karhata köyttä pitin – šolahtua täštä telineheštä,
leikkimökkisen šiämeh – kurkistua ikkunašta.